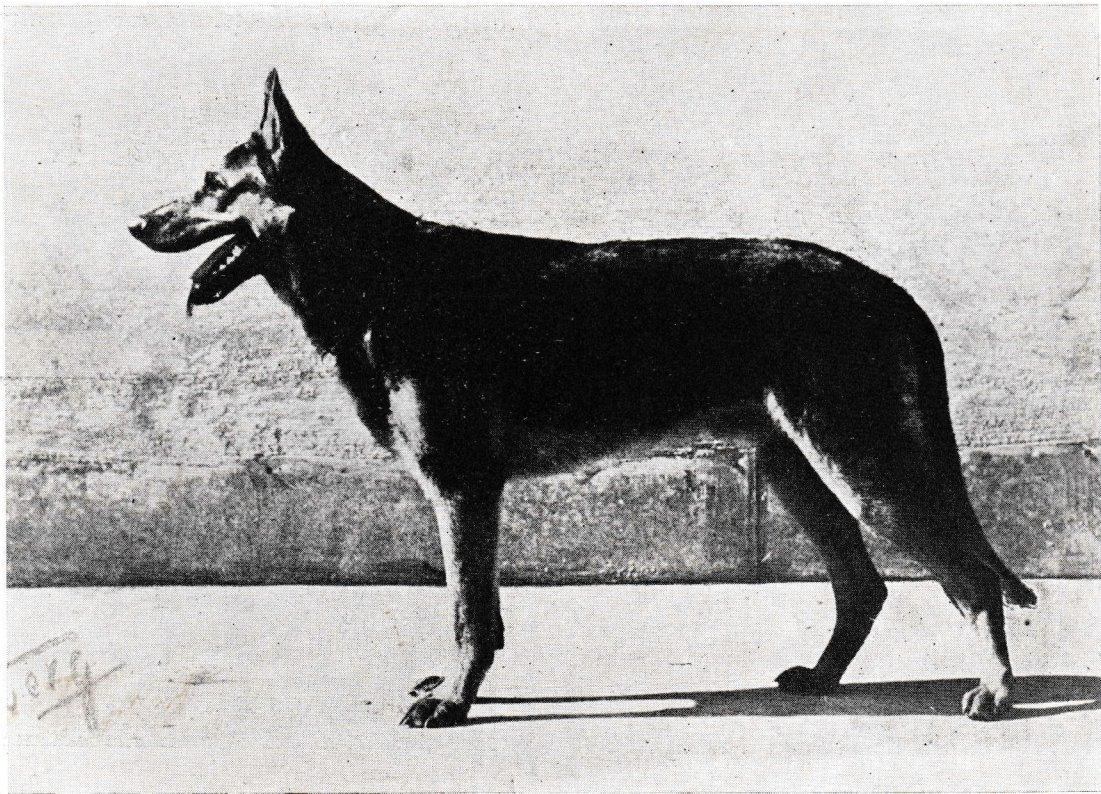

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Nicko av Corona, 971 HH, äg. Herr Nils Verner Zellgren, St. Essingen, uppf. Herr Arvid Olsson, Stockholm, f. d. 17 maj 1933, e. Lord v. Wittenberge, 415 FF, u. Alpåsens Bonny, 148 GG, erövrade å SKK:s utst. i Stockholm 1934 1:sta pris i ungd-, öppen- och segrarklass, cert., hederspris och vandringspris.

Foto Friberg

N:o 2
1934

INNEHÅLL:

Något om våra hundars skötsel och vård. — Prisdomareberättelser. — Svenska Kennelklubbens utställning. — Schäferhundarna på Helsingfors utställning av J. Brüning. — Svenska Schäfer- och Spets-hundklubbarnas utställning i Bollnäs den 12 aug. — Unghundsbedömningen. — Kennelnotiser m. m.

VITAKALK *i tikens föda ger valparna en rätt byggd konstitution.*

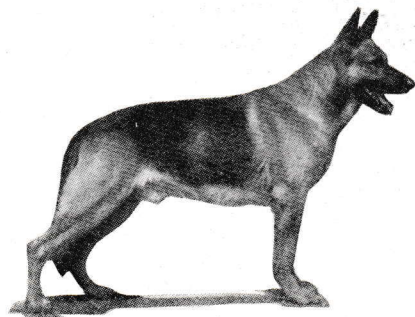
Under tikens dräktighetstid är födan av största betydelse för ett lyckligt valpningsresultat.

Vitakalk har här en stor uppgift att fylla.

Med den rikliga förekomsten av kalk, fosfor och vitaminer i Vitakalk kommer en därmed utfordrad tik att ge sina valpar en rätt byggd och motståndskraftig konstitution.

TEKNISKA FABRIKEN
JOFUR
Box 468 - STOCKHOLM

VITAKALK
vitamin + kalcium + fosfor

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

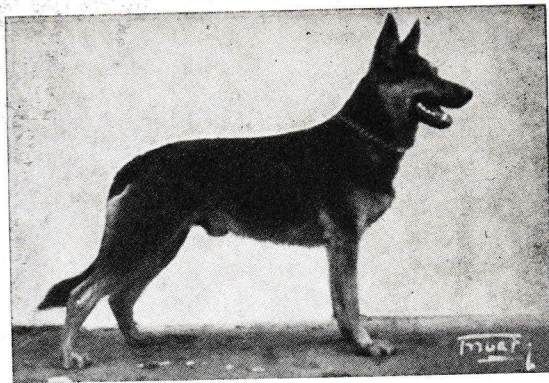
en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med

Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

Kraftenbergs Fajo, SKKS 1503 GG, f. d. 6/10 31, e. Lord vom Wittenberge, SKKS 415 FF, SZ 390992, u. *Kraftenbergs Zita*, SKKS 421 DD, flera 1:sta pris ökl. o. 3:dje pris segrarkl. vid 2:dra Nordiska Schäferhundutställningen i Stockholm 1933, 1:a pris ökl. o. 3:dje pris segrarkl. S.K.K.:s utst., Sthlm. 1934 står till avelstjänst för lämpliga tikar, Avgift enl. överenskommelse med ägaren

Herr Nils Forsberg

Götgatan 112, Stockholm.

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 11

Ansvarig utgivare: Sigfr. Sund

N:o 2, 1934

Vargen Excelsior, 196 HH, äg. Fotograf Uno Friberg, Stockholm, uppf. Fröken Sophie Wolter, Stockholm, e. Lord vom Wittenberge, 415 FF, u. Warga, 446 DD, har under året erövrat 1:a pris i ukl, vandrings- och hederspris vid skyddshundst. i Värby, 1:a pris i ökl och hederspris vid

FSSSH:s skyddshundst. i Norrtorp samt 1:a pris i ökl. och brukshundsklass och hederspris å Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm. Vargen är idealet för en skyddshund, som i vanliga fall är godmodig, men skarp då det gäller.

Något om våra hundars skötsel och vård m. m.

Från flera håll har framställts begäran om att något måste skrivas i klubbens tidskrift om schäferhundarnas skötsel och vård m. m. För att i någon mån tillmötesgå den ärade läsekretsen har red. gjort vissa utdrag ur Veterinär- med. doktor I. Carlins förträffliga bok, Hundens skötsel och vård.

Sedan man en gång skaffat sig en hund, bör man även lära sig att på ett rätt sätt sköta och vårda densamma. En och annan hundägare försummar sitt djur fullständigt, under det andra slösa så mycken ömhet etc. på sina hundar, med den påföljd att de arma varelserna till slut uppföra sig såsom de mest bortskämda barnungar.

Därför kan det vara på sin plats att med några korta ord redogöra för de viktigaste förutsättningarna för en hunds rätta skötsel och vård.

Utfodring.

Under livsprocesserna äger en ständig förbrukning rum av

de i kroppen ingående beståndsdelarna. För att ej organismen skall dö, fordras, att dessa förluster ersättas, vilket sker genom näringsupptagandet. Födan måste sålunda innehålla samtliga de ämnen, som förbrukas i kroppen, nämligen äggviteämnen, kolhydrater, fett, vatten samt mineralsalter.

Med hänsyn till sin kemiska sammansättning indelas näringsämnena i tvenne stora grupper, nämligen *kvävehaltiga* och *kvävefria*. Till den förra räknas enbart äggviteämnena. Dessa ingå till största mängden i kroppens alla vävnader och spela vid ämnesomsättningen en sådan vital roll, att, om de ej tillföres kroppen, döden ofelbart inträder.

Kolhydraterna äro de egentliga energiproducenterna och reservämnena och omfatta, vad vi i dagligt tal kalla socker samt den närbesläktade stärkelsen och cellulosan.

Fetterna utgöra i kemiskt avseende föreningar mellan glycerin och fettsyror. De tjäna huvudsakligen till värme- och kraftproduktion.

Vatten och oorganiska salter, äro av mycket stor betydelse, enär de ingå i de flesta av kroppens vävnader och vätskor. Så t. ex. utgör vattnet huvudmassan av blodet, urinen och spotten, kloratrium eller koksalt en aldrig felande del av kroppens alla vävnader och vätskor, samt kalciumfosfat och magnesiumfosfat huvudmassan av bensubstansen och spela sålunda en betydande roll vid benbildningen.

Såsom en första fordran på hundens föda måste man uppställa renlighet. Det kunde kanske tyckas, att detta ej skulle vara absolut nödvändigt, enär en mängd hundar äta snart sagt vad som helst, utan att de synes taga någon skada därav. Men så är dock i allmänhet icke förhållandet. Ty även om reaktionen mot de dåliga födoämnen ej kommer omedelbart i form av förgiftningar, så inställa sig förr eller senare mag- och tarmkatarrer, vilka kunna vara mycket svåra att få bukt med. Den tiden är nämligen förbi, då hundarna måste livnära sig av vad de tillfälligtvis kunde komma över. Tusentals år i människans vård och tjänst ha så småningom åstadkommit en förfining, en kultivering av hela hundens organism, som visserligen framalstrat mera ädla djur, men samtidigt gjort dem mindre motståndskraftiga och mera ägnade för ett liv, där hygienien spelar en avsevärd roll. På grund därav måste man särskilt under valptiden se till, att all föda i främsta rummet är av god kvalitet.

Hundens näringsmedel hämtas såväl från djur- som växteriket. Enär hunden är s. k. köttätare, ligger det nära till hands att antaga, att den för honom lämpligaste födan just borde vara kött. En del faktorer finnas ävan, som stödja detta antagande. Så t. ex. äro varken hundens tänder eller tarmkanal lämpade för en bearbetning av sådana vegetabilier, som exempelvis hästen livnär sig av. Med utgångspunkt härifrån hävda också en hel del kynologer, att köttet skall spela den väsentligaste rollen i hundens utfodring. Att driva en dylik utfodringspolitik är dock alldeles oriktigt. Visserligen är köttet av stor betydelse för hunden. Men å andra sidan har det visat sig, att den ensidiga kött dieten kan framkalla en mängd allvarliga lidanden, att den ofta nog giver hundarna en obehaglig andedräkt och stundom gör dem mer eller mindre ondsinta.

Men ej nog härmed. Hundar, som erhålla mycket kött, vilja vanligtvis ej förtära någon annan föda, av huru god beskaffenhet denna än må vara. Slutligen tillkommer en viktig omständighet, nämligen den, att det i regel är förenat med stora svårigheter att få en hund att förtära något, som den ej är van vid. Denna aversion mot vissa födoämnen kan vara av synnerligen besvärande art, då det gäller behandling av en del sjukdomar, t. ex. i njurar, mage och tarmar, där just dieten spelar en betydelsefull, ja, stundom livsviktig roll. Man bör därför, så snart hundens ålder det tillåter, vänja den vid att äta snart sagt vad som helst, animalisk såväl som vegetabilisk föda.

Animaliska födoämnen.

Kött.

Köttet skall vara färskt utan några som helst tecken på förskämning. Skulle så ej vara förhållandet, kan man, därest köttet ej undergått några större förändringar, göra det användbart genom kokning. Dåligt kött framkallar oftast kräkningar och diarré. Hundar, som lida av magkatarr, bruka ofta föredraga gamla ben och dåligt kött, som de snatta upp ute, framför det bästa ox- eller kalvkött. Ju fetare köttet är, desto längre tid kvarbliver det i magen. Hästkött, som är billigt, lämpar sig för större uppfödningar. Man bör dock tillse, att man får god vara och i synnerhet ej seniga partier. Buljongen, som erhålles vid kokningen, är mycket närande och kan an-

vändas tillsammans med hundkex eller hårt bröd. *Lever* bruka hundar tycka ganska mycket om, men den åstadkommer ofta retningar i tarmen med ty åtföljande diarré, varför den ej bör användas i större utsträckning. *Blod* kan med fördel användas i stället för kött. Kan användas i såväl färskt som kokt tillstånd. I senare fallet beredes blodet på så sätt, att sedan fibrinet bortvispats omedelbart efter slakten, kokas det över vattenånga, enär det annars lätt bränns vid. Sedan får det stå och kallna, varefter man håller upp det på ett fat. Efter ett par timmar faller det sönder till en mjöliknande massa. Vid användningen uppblandas det med litet kokt havre- eller vetemjöl eller gammalt bröd och uppiffas med buljong.

Ben.

Innehåller rikligt med mineralämnen samt en del fett och äggvita. Att, såsom en del tro, ben äro lämpliga för att hålla tänderna fria från tandsten, är en sanning med modifikation. Vad som emellertid bennagningen utan tvivel har stor betydelse för, är för avsöndringen av saliv. Det kan förtjäna omnämnas, att det finnes hundar, som icke tåla ben alls. Så snart de förtärt en benbit, bliva de illamående och kråkas.

Lämpligast åt valpar äro *mjuka* kalvben, enär dessa äro lättsmälta och icke skada tänderna. Åt unghundar gives ett ordentligt oxben, som gärna bör vara försett med litet kött, för att få hunden att använda framtänderna, vilket befördrar utvecklingen av käkarna.

Fågelben få på inga villkor användas, enär de äro synnerligen svårsmälta och lätt kunna förorsaka skador på magen och tarmen.

Benmjöl brukar stundom användas åt valpar för att gynnsamt påverka benbildningen, men bör dock användas med försiktighet.

Fett.

I betraktande av hundmagens ringa volym och fetternas förlängsammande inverkan på digestionen i magen böra aldrig större fettmängder givas på en gång.

Buljong innehåller s. k. extraktivämnen, vilka erhållas ur köttet vid kokning och som ha förmågan att gynnsamt påverka magsaftsavsöndringen, men rågot särskilt näringsvärde ha de däremot inte.

Mjöl är en emulsion, som innehåller fett i mycket fint fördelat tillstånd, vidare äggvita, mjölksocker, mineralämnen samt vatten. Mjölken måste vara av god beskaffenhet, och bör man ställa samma fordringar på densamma, som då det gäller att använda den till människoföda. Hos fullvuxna hundar kan mjölken ofta giva anledning till jäsningsprocesser i tarmkanalen med ty åtföljande diarré.

Vegetabiliska födoämnen.

Ris innehåller mycket stärkelse men en ringa mängd kvävehaltiga, fett- och mineralämnen. Tillsammans med kött är ris ett utmärkt fodermedel.

Mjöl i form av bröd eller kex användes med fördel i stor utsträckning åt hundar.

Potatis innehåller huvudsakligen vatten och stärkelse. I större kvantiteter verkar det därför lösande. I mindre mängder och uppblandat med kött eller fisk är potatis ett ej oävet hundfoder. Den bör emellertid vara kokt och mosad.

Grönsaker äro på grund av sin svårsmälthet ej vidare lämpliga att använda i större kvantiteter, enär de lätt framkalla irritation av tarmväggen och därigenom diarré. I mindre kvantiteter äro de dock synnerligen ändamålsenliga, i all synnerhet på grund av sin vitaminhalt.

Födans konsistens. Enär hundarna, såsom förut nämnts, i regel ej tugga sin föda i någon nämnvärd grad utan i stället

svälja ned den, sådan den är, inskränkes den genom tuggningen framkallade salivavsöndringen. Till följd härav måste man taga nödig hänsyn till födas konsistens, särskilt om man använder stärkelsehaltiga födoämnen. För att få hundarna att tugga ordentligt bör man sålunda antingen ge de stärkelsehaltiga födoämnena i fast och hård form eller ock utfodra dem med hårdare ämnen. Giver man bröd, bör detta helst vara gammalt eller också användas i form av knäckebröd. Vad man bör undvika är födoämnen av seg eller degig konsistens. Dylka sätta sig fast mellan hundens tänder och generar honom i högst väsentlig grad, så att han ofta vägrar att förtära den. Ät äldre hundar med dåliga tänder eller över huvud taget åt hundar, som fått sina tänder skadade av en eller annan anledning, bör man givetvis ej ge ben eller andra hårda saker, utan i stället näringsämnen i halvfast eller flytande form. För olika sätt att bereda födan kommer redogörelse att lämnas i ett senare nummer av tidskriften.

Angående tiden för utfodringen kan framhållas att hundarna skola utfodras på bestämda tider, att hundar, som tugga vid bordet e. dyl. skola avvisas, ty den »matfriande» hunden får alltid dålig karaktär, blir olydig och kräsen och till slut en pina såväl för sig själv som för sin omgivning.

Hygieniska föreskrifter.

Frisk luft är lika nödvändig för hunden som för människan. Antingen hunden vistas inne i en våning eller i en kennel, bör man aldrig tillåta, att den dväljes i en atmosfär, som omedelbart angiver hans tillvaro. Detta är både skadligt och obehövt. Den egentliga anledningen till att det »luktar hund» är utdunstningen från huden. Denna kan emellertid ha flerfaldiga orsaker. Den vanliga är bristande hudvård. Men även om pälsen skötes aldrig så väl, kan det stundom inträffa, att man ej lyckas få bort den obehagliga hundlukten, enär en del hundar i regel ha en hudutdunstning av mer eller mindre kraftigt slag. Denna kan sedan ytterligare ökas, t. ex. genom utfodring med större kvantiteter rått kött eller genom vissa invärtes lidanden, t. ex. i urinorganen, vidare genom en del hudsjukdomar. Slutligen kan hundens läger utgöra en källa till osund luft. Detta bör därför ägnas tillbörlig hänsyn.

Motion. En fullt rationell genomförd motion tjänar ej blott till att stärka muskler, ben, senor och ledgångar, utan bidrager i hög grad till en harmonisk utveckling av organismen i dess helhet. All motion måste emellertid skötas med förstånd och urskillning. Det duger inte att efter en lång tids vila plötsligt sätta hunden i en stark motion eller träning, utan försiktigt och gradvis. Anledningen är väl självklar?

Hudvård. På grund av de synnerligen stora fysiologiska uppgifter, som huden har, bl. a. som utsöndringsorgan för vissa ämnen och som värmeregulator, uppkommer en ytterst viktig växelverkan mellan huden och kroppen i övrigt. Att hålla hårremmen och huden rena från smuts och damm, är ett oeftergivligt villkor för hundens välbefinnande. För detta ändamål använder man bad eller tvättning samt kamning och borstning.

Bad. Att bada hunden är ett tveeggat svärd. Å ena sidan blir hunden naturligtvis ren, men å andra sidan kan man lätt fördärva huden och hårremmen, om badningen sker för ofta. Som regel kan uppställas ett bad i månaden. Vintertid kan det till och med räcka med ett bad var sjätte vecka. Badvattnet bör hållas vid 38° gr. C. Vattnet bör ej gå hun-

den längre än till armbågarna. Sedan hunden placerats på alla fyra benen, sköljer man över den, så att den blir ordentligt våt. Därefter tvålvas den väl in över hela kroppen, och får löddret sitta kvar några minuter, varefter detta sköljes väl bort, så att ingenting stannar kvar. Som rengöringsmedel kan man använda tvål och såpa. Det senare lämpar sig endast för de större raserna, och bör man noggrant tillse, att ingenting stannar kvar i pälsen.

Kamning bör ske en gång dagligen. Man begagnar då enklast en vanlig gles stålkam. *Borstningen* åter, som ju alltid retrar huden något mer än kamningen, bör lämpligen företagas två-tre gånger i veckan. Även ifråga om borstar finnes en hel del att välja på. En medelhård tagelborste torde nog vara den bästa. Borstningen sker i regel med håren.

Kroppstemperaturen.

Kunskapen om kroppstemperaturen är av den allra största vikt och betydelse. Icke därför, att alla febrila sjukdomar äro allvarligast, utan fastmer på grund av att en stegring av kroppstemperaturen i en del fall t. ex. kan angiva, att patientens liv står på spel och nödvändiggjöra ett omedelbart operativt ingrepp, i andra fall åter utgöra en värdefull hjälp, då det gäller att skilja en sjukdom från en annan.

Hundens normala temperatur ligger något högre än människans och belöper sig för fullväxta djur till omkring 38°. Hos valpar under sex månader kan temperaturen understundom, och utan att detta är på något sätt abnormt, stiga ända till 39,3°.

Ormbett.

Huggormsbetten hos hundar äro ju ganska vanliga under den varma årstiden. De ha vanligen sitt säte på nosen, men kunna även finnas på andra delar av huvudet och på extremiteterna. Att nosen är mest utsatt för ormbetten, har sin grund däri, att hunden ständigt vädrar utefter märken.

Ormgiftet framkallar till en början en mer eller mindre stark ansvällning av bettstället. Ansvällningen kan sedermera sprida sig och detta t. o. m. ganska hastigt, så att redan inom ett par timmar t. ex. större delen av huvudet och övre delen av halsen kunna vara starkt förtjockade. Är ansvällningen på själva nosen samt omkring svaljet särskilt stark, kunna andningssvårigheter uppstå. Undersöker man det ansvallda partiet, skall man ofta finna ett par små gulröda punkter, tätt bredvid varandra, vilka utgöra märken efter gifttänderna. Lyckas man nu ej förhindra sjukdomens vidare framfart, kommer allmän blodförgiftning att inställa sig. Patienten blir då mycket svag och hjärtverksamheten dålig.

Behandling. Har man lyckats finna själva bettstället, skall detta penslas ordentligt med jodsprit eller vanlig ammoniak. Därefter lägger man ett förband med blyvatten eller Burrows lösning. Kan detta förband ej anbringas, baddas det angripna partiet med dessa lösningar var kvart. Numera finnes ett utomordentligt effektivt serum mot ormgift. Detta erhålles mot recept å apotek och försäljes i en för hundägare lämpad förpackning med spruta, varmed serum omedelbart kan insprutas under huden. Varje hundägare torde före lantvistelsen lära sig att inspruta serum på sin hund för den händelse detta skulle komma att bli av behovet påkallat.

(Ur Carlin: Hundens skötsel och vård). Magnus Bergvalls förlag.

(forts.)

—d.

Prisdomarberättelse

över Svenska Schäferhundklubbens skyddshundstävling i Göteborg den 22 april 1934

Tävlingen ägde rum på Tolered ute på Hisingen. Platserna var i stort sett lämpliga för sitt ändamål. Det regniga vädret under dagens första timmar missgynnade i någon mån spårningsarbetet.

Tävlingsledare var konstapel E. Jacobsson, Gbg. Som fullmäktig fungerade ingenjör B. Dahlin, Sthlm, och domare voro detektivkonst. E. Pettersson, Alingsås, detektivkonst. T. Sydlof, Gbg och undertecknad.

I tävlingen deltog 12 hundar. 5 st. i segrarekl., 1 st. i ö. kl. och 6 st. i u. kl.

Början gjordes med spårningen, och därefter vidtog saktövning, platsliggande, appellprov och figurantarbete, allt enligt gammal praxis. Och det hela tog en hel dag i anspråk med undantag för en timmas lunchrast. De minuter på dagen vilka resp. förare och hund äro i verksamhet för att fullgöra sina prov äro inte många, den mesta tiden är väntetid. Ett undantag utgör ju prisdomaregruppen, som är i arbete hela dagen. Men är det nödvändigt, att en skyddshundtävling skall taga så lång tid? Skulle det inte — utan att ovällden och saktligheten sattes åtsido — kunna anordnas på annat sätt? Kunde inte t. ex. appellprov och spårning försiggå samtidigt fast på skilda platser? Domarna finge givetvis dela på sig. Man kunde ju utöka domarna med en, så vore det ju två på varje ställe. Ja, jag bara framkastar tanken. Den är inte ny. För förarna är denna väntan kanske inte så svår. De tända sina snuggor, prata och ha kanske trevligt. Men är det inte så, att man i alla fall inom rimlig tid vill ha slut på det man har för händer. För hundarnas del ställer sig saken något annorlunda. De ligga ofta bundna vid något träd eller husknut och hetsa upp sig. En skarp hund blir vanligtvis, genom den långa väntan och oväsendet omkring, ännu skarpare, när han äntligen får komma fram och göra någonting, och en nervös blir ännu nervösare.

Här skulle jag vilja säga några ord till förarna. Stanna hos er hund, gå med honom, helst litet avsides, och prata med honom. Då känner han sig lugn, och resultatet blir säkert bättre.

Ja, detta var bara några reflektioner, icke bara över denna tävling, utan över skyddshundtävlingar i allmänhet.

Domare och tävlingsledare vid Gbgs-tävlingen. Fr. v. herrar Sydlof, Sandberg, Pettersson och Jacobsson. (Foto B. Dahlin).

Så till denna tävling. I spåren misslyckades en del av hundarna, men detta var nog till stor del beroende på det regniga vädret. Det stannar inte mycket vittring i det våta gräset. I segrareklassen gingo dock två av hundarna sina spår nästan oklanderligt. I saktövningen lyckades ej mindre än 7 av hundarna finna båda föremålen inom stadgad tid, 4 hunno med att söka upp det ena föremålet och endast en misslyckades.

Platsliggandet i resp. 5 och 10 minuter gick över förväntan bra. Endast någon enstaka reste lite på sig för att se efter husse men lade sig igen. En lämnade sin plats för att uppsöka husse — nej, matte var det.

Beträffande appell- och figurantproven voro samtliga hundar i segrarekl. synnerligen väl-drillade. I de övriga klasserna voro också hundarna bra i dessa grenar med undantag för några unghundar, vilka behöva mera träning.

Så några ord om varje hund.

Segrareklass.

Bill, äg. polisv. Gbg., förare konst. C. Svensson.

Bill är något till åren kommen, så han tar saken lugnt och sansat. Kanske något långsamt ibland. Men en tjänstehund bör ju framförallt vara lugn. Han misslyckades på spåret. Gick ut bra, men fann ej föremålet. 229 1/3 p. IV pris.

Pampas, äg. fru Ruth Hasselgren, Sthlm., för. konst. E. Mårtensson, Norrköping.

Misslyckades på spåret, men klarade saktövningen bra. I övrigt en rask och hurtig hund. Han ville ej gärna apportera metallföremålet och inte heller hoppa tillbaka över planket. 258 2/3 p. II pris.

Rippo, äg. och för. hr Anton Thorén, Sävedalen.

Rippo lyckades med spåret efter andra påsättningen och saktövningen klarades bra. I appellen var han bra. Han framfördes också på ett förtjänstfullt sätt. Väl skarp på figuranten, bör dämpas ned något. 275 p. I pris.

Rinty, äg. och för. fröken Greta Rosell, Enköping.

En vacker och lugn hund, som gick spåret bra, men i saktövningen lyckades han ej finna mer än det ena föremålet. Vid platsliggandet höll han ej ut de stadgade 10 min. Kunde ej godkännas emedan han ej bet vid skottlossningen. Rätt egendomligt, ty han visade ej minsta rädsla för skotten. Den långa bilresan omedelbart före tävlingen hade nog verkat menligt på hundens kondition. 188 p.

Lord, äg. och för. hr John Eriksson, Gbg.

Denne annars så villige hund visade olust på spåret, vilket ej klarades. Saktövningen gick bra. I platsliggande och appellen var han utmärkt bra. Vid manarbetet lämnade han den ställda figuranten åt sitt öde och vid skottlossningen likaså. Efter att ha huggit uppsöktes husse. En i övrigt rask och villig hund. 244 1/3 p. III pris

Öppen klass.

Grasie, äg. och för. hr Egon Törnberg, Gbg.

Visade sig först ovillig att gå spåret, men efter förnyad påsättning tog hon upp sököt och lyckades. Vid saktövningen visade hon sig också ovillig och fann endast ett föremål. Vid platsliggandet reste hon på sig men besinnade sig och kröp ned igen. I appellen behövs nog lite mer träning. Apporterade innan kommandot kom. Men skallet var bra. I manarbetet bör uppsökandet och ståndskallet övas, likaså

bevakning av figuranten. I övrigt en trevlig tik. 202 2/3 p. I pris.

Ungdomsklass.

Kirreman, äg. och för. hr H. Hermansson, Gbg.

Klarade spåret, men missade sakstövningen. Platsliggandet gick bra. Men i appellen och figurantarbetet verkade hunden nervös. Han bör handhasas med mycket lugn och försiktighet. 179 1/3 p. IV pris.

Roy, äg. och för. hr Enar Johansson, Gbg.

Lyckades med spåret, fann ena föremålet vid sakstövningen. Presterade i övrigt ett medelgott arbete, men kunde ej godkännas emedan han brast i skottfasthet. 170 2/3 p.

Teddy, äg. och för. fru Magda Steen, Gbg.

Misslyckades med spåret men klarade sakstövningen. I appellen var hunden rätt bra, men skallade dåligt. I manarbetet brast det vid bevakningen av figuranten. 235 p. II pris.

Jack, äg. polisv., för. konst. Samuel Seeger, Gbg.

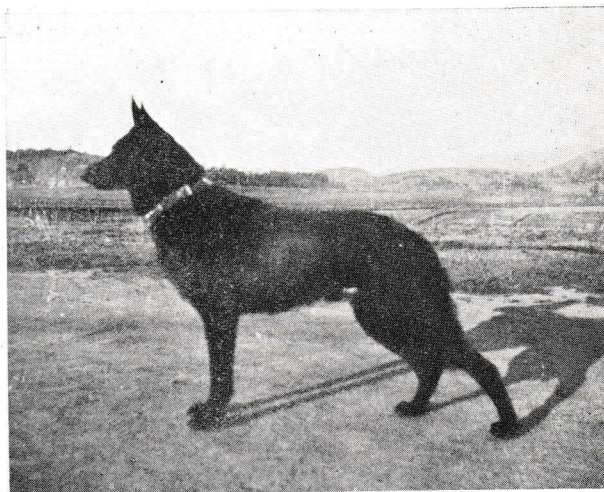
Gick ut bra på spåret men kom in på fel spår och fann ej föremålet. Men sakstövningen gick bra. I såväl appell som figurantarbete presterade denne hund ett gott arbete. Är nog liksom Bill en lugn och säker tjänstehund. 251 2/3 p. I pris.

Buck, äg. polisv., för. konst. Karl Bjurström, Gbg.

Buck har tydligen en mycket fin näsa. Han spårade villigt och bra och lyckades också både med spår och sakstövning. I appell och figurantarbetet presterade han ett medelgott arbete. Vägrade att ge skall på kommando, men gav ett fullt oklanderligt ståndskall vid finndet av den gömda figuranten. 208 1/3 p. III pris.

Kickan, äg. och för. hr Morgan Engström, Gbg.

Denna tik — och väl också föraren — behöva nog åtskilligt mera träning och tävlingsvana. Det var också premiär för båda. Men alla barn i början. Sakstövningen gick bra. I appellen brast det i hoppen. I figurantarbetet var upp-

Rippo av Ringön, 1145 GG, äg. Butiksföreståndare H. Thorén, Sävedalen. Uppf. Polisman Arvid Saxling, Göteborg, e. *Olle av Vaktarbo*, 738 CC, u. *champ*, *Jana av Ringön*, 817 DD, erövrade 1:a pris i segrarklass S. Sch. K:s skyddshundsävling, Göteborg 1934.

sökandet bristfälligt. Bevakning och skottfasthet misslyckades fullständigt. Ej godkänd. 135 1/3 p.

Till sist ber jag att till medfunktionärer och tävlande få framföra ett hjärtligt tack för trevligt och sportmannamässigt uppträdande. De fyrbenta kamraterna bidrogo också genom sin villighet och hurtighet till att göra dagen i allo lyckad.

Göteborg i april 1934.

Arvid Sandberg.

Schäferhundarna på Helsingfors utställning 26—27 maj

Jag vet inte om det direkt kan intressera svenska läsare att erfara något angående den tyska vallhunden på denna sidan Bottenhavet.

Då jag emellertid just varit prisdomare på utställningen i Viborg den 20—21 febr. 1934, på Knut Posses slottsplan, där 20 schäfrar voro utställda, samt den 26—27 maj i Helsingfors å Hippodromen, där 48 voro anmälda, har det kanske sitt intresse att berätta litet om »hundlivet» här. Inalles voro i Helsingfors utställda 370 hundar. I detta sammanhang kan nämnas, att vi hade nöjet att få våra hönshundar bedömda av en sådan kapacitet som greve Kalling, och var publiken synnerligen belåten med dennes domslut.

I Viborg, där jag även medverkade som prisdomare, hade Finska Arméhundsföreningen dessutom arrangerat prov, var till 42 hundar voro anmälda och varav 38 startade, många med mycket gott resultat.

Men det var ju egentligen om Helsingforsutställningens hundar jag skulle prata.

I stort sett var det inte några »lysande stjärnor», som exponerades, ledsamt nog. Ej heller var standarden hög eller jämn. I synnerhet hanhundarna voro »mosaik». Varpå detta beror är svårt att säga. Till en del naturligtvis — och kanske mest — därpå, att den stora publiken inte vet, hur en tysk vallhund bör se ut och därför hämtar vilken figur som helst

till beskådande. Mest tror jag dock, att det härrör sig av, att det importerats hit en mängd avelshundar, vilka sedan betäckt en del tikar, som till största delen inte gått ihop med hanhundarnas blodslinjer, exteriör och annat. Sådant får man sedan arbeta bort med alla lagliga medel — men en sådan »importhund», ofta med grova exteriörfel, sätter sin stämpel på avkomman ofta ända in i 4:de och 5:te led!

Vi ha på senare tid haft ett par »sådana stjärnor», vilka dessutom skänkt avkomman ett svårt och otämjbart lynne i förening med lömskhet och ilska. Detta oaktat ha dessa avelshundar — med hjälp av god reklam — anlitats mycket. Följderna äro klara och avskräckande!

Naturligtvis och lyckligtvis ha vi andra avelshundar, vilket ju många goda individer utvisa. Framför mig på bordet har jag här bilden av en tik: ch. Dugg av S:t Ranur, FKSB 5897: XIV, av Frack v. Polizeiräsidium-typ. En kraftig hund med goda proportioner, ädelt huvud, god rygg, kors och ben, men framför allt med gott humör. Den är nu 8 år och 3 månader och deltog ännu den 19—21 maj 34 på provet och klarade sig utmärkt. Visserligen inte alldeles den typ »Kennel v. Jonien» försökt pressa fram — och till en del lyckats, men alla äro ju inte stöpta i en form och avelskombinationerna äro ju legio.

Något, som jag också ville framhålla, är att våra skydds-

kärer på olika ställen i landet redan kommit rätt långt med sina tjänstehundar så långt, att de fått första pris i uppfödareklass: t. ex. Helsingfors skyddsskårs hundkompani! Hundarna ägas av skyddsskåren, men envar disponerar eljest hunden »såsom egen»!

En sak skulle jag ytterligare vilja påpeka. Vi ha här, liksom annorstädes, även i Sverige, ofta alldeles för höga schäferhundar, vilka samtidigt i förhållande till sin höjd äro för korta, ja t. o. m. kvadratiska. Detta är ett kardinalfel, som gör att hunden inte får den önskade *långsträckt schäferhundtypen*, varför vi även måste på allt sätt motarbeta denna oörevliga »figur». Varpå denna företeelse beror försöker *Stephanitz* i sin bok: »der Deutsche Schäferhund im Wort und Bild» sid. 606 förklara. Till största delen beror det väl på bristande avelsinsikter hos uppfödarna, ehuru även uppehåll i stad, ensidig utfodring, bristande rörelsemöjligheter etc. göra sitt till. Den, som är intresserad av saken, gör rätt i att närmare studera densamma. Att här närmare ingå på detta spörsmål skulle bli alldeles för långt. Jag vill även nämna, att jag hade tre prisdomareaspiranter i Helsingfors, däribland även min son Birger, som nu för första gången uppträdde »officiellt». Han bedömde rätt bra. Nu skriver han som bäst sin prisdomareberättelse. Alla skola vi ju en gång »börja» — på allvar!

Jag har även många gånger funderat på en sak, men inte fått den igång ännu. Jag föreställer mig vanligen, att det är en hel del goda schäfrar, som finnas i småstäderna och på landet — och kanske av oskattbart avelsvärde, men man får inte se dem annat än någon enstaka gång, av en slump. på någon resa: från bil, tåg e. d.

Dessa måste vi söka få fram, och jag har gjort upp en plan, som, enligt vad jag hoppas, snart kommer att realiseras. Den går helt enkelt ut på att en kommitté, exempelvis på tre personer, reser land och rike omkring och arrangerar vad vi här kalla »premieringsdagar» för tysk vallhund. Man kungör i god tid att en sådan expedition är i antågande, besiktigar och premierar de dugliga exemplaren, håller ett förklarande föredrag om schäfern såsom brukshund, förevisar en lämplig film och står allmänheten gratis till tjänst med råd i avelsfrågor. Dessutom kan man — om råd och lägenhet finnes — föra med sig ett par väl dresserade hundar och arrangerar en liten uppvisning, då man samtidigt förklarar dressyren och »bruksanvisningen».

Naturligtvis finnes här goda tillfällen för staten att få prima avelsdjur för ett billigt pris. Skulle man dessutom kungöra, att hundar av en viss typ och lynne köpas nästa år igen, så tror jag, att det inte skulle dröja länge, förrän man kommer fram till en önskad tjänstehundtyp — och staten vore säkerställd vis à vis sitt hundbehov — även för en mobilisering. Priserna vid dessa lokala utställningar skulle blott vara reda pengar, så att utställaren skulle få resekostnaden något så när ersatt. Jag är säker på att dessa pengar inte skulle vara bortkastade — från statens sida. I Finland finnes en statlig dressyranstalt för schäferhundar. (Red. anm.)

Tavastehus 30 maj 1934.

Johan Brüning.

UTBILDNINGSKURSEN.

Klubbens dressyrkurs avslutades onsdagen den 16 sistlidne maj med en tävling, i vilken 14 förare deltog. I kursen ha 28 personer deltagit. Efter tävlingens slut förrättades prisutdelningen av klubbens ordf., Dr. I. Carlin.

Prislistan fick följande utseende:

1. Lyckåsens Nadja, förare herr Ägren, 90 $\frac{2}{3}$ p.
2. Tex, förare herr Laurin, 86 $\frac{1}{3}$ p.
3. Toyva, förare fröken Strömberg, 81 p.
4. Keck, förare herr Sandell, 77 $\frac{1}{3}$ p.
5. Nelltorps Lord, förare herr Gustavsson, 76 p.
6. Tempi Excelsior, förare herr Bogren, 75 $\frac{1}{3}$ p.
7. Monahells Russi, förare herr Lindqvist, 75 p.
8. Lady, förare fru Nilsson, 69 $\frac{1}{3}$ p.
9. Tor av Fenrisulven, förare herr Forsemann, 66 p.
10. Boy av Gläntan, förare fru Johansson, 65 p.
11. Tonny, förare herr Blomberg, 63 p.
12. Kenni, förare fröken Erlandsson, 62 $\frac{2}{3}$ p.
13. Dux, förare fru Östberg, 62 $\frac{1}{3}$ p.
14. Tarzan, förare fröken Hoffman, 43 $\frac{1}{3}$ p.

Av ovanstående resultat framgår, att de i kursen deltagande hundarna voro synnerligen jämna, och hade snart sagt vem som helst av dem med litet tur kunnat bli först i den mycket förnäma samlingen.

Klubbens kursledare, herr Axel Brandt, som tagit sig an vårt dressyrarbete inom klubben, har all heder av det arbete han nedlagt. Vi få nu se om hans maningsord till eleverna bli hörsammade. Få se om de fortsätta utbildningen av sina hundvänner, så att de kanske en gång bli de främsta på tävlingsbanan.

Klubben frambär sitt hjärtliga tack till alla kursdeltagarna. Vi hoppas att samtliga måtte verka för vår kära schäferklubb, till gagn för dem själva och för våra skyddslingar, schäferhundarna.

—d.

I häfte nr 1/1934 har en del tryckfel insmugit sig bl. a. i fröken S. W. artikel om valpuppfödning. Vidare har angivits, att Leipt av Bali var fallen e. Muck av Orléans, skall vara Sultan av Orléans, 511 Y.

Sid. 9, spalt 2, 18:de raden nedifrån *oeldat* i stället för *odelat*.
Sid. 10, spalt 1, 20:de raden uppfifrån *har* tiken i stället för *får* tiken.

Sid. 10, spalt 1, 16:de raden nedifrån *halva* i stället för *hela*.

Dricka kaffe bör man . . och då tar man sin

med sig och går till **ÅRSTABLICKS** Konditoriserering, där det serveras härligt kaffe och härliga sommarlätta bullar.

Högaktningfullt
Fanny Rasmussen
Enskede 1345.

Svenska Schäfer- och Spetshundklubbarnas utställning i Bollnäs den 12 augusti 1934

Dux, 215 HH, äg. Redaktör Karl Östberg, Stockholm, uppf. Herr Axel Stockenström, Snättringe, e. Lord vom Wittberge, 415 FF, u Peca V af Barrsäter, 154 CC, erövrade å S.K.K.'s utställning i Stockholm 1934 1:a pris i ungd. och öppen klass.

Svenska Schäferhundklubben avhåller söndagen den 12 augusti 1934 utställning med schäferhundar i Bollnäs. Det är första gången som klubben arrangerat en utställning i Norrland. Från många håll litet var stans i landet ha höjts röster med begäran om att något måtte göras för schäferägare, bosatta på andra orter än Stockholm med omnejd. Greve M. U. Kalling, Eslöv, framhöll i en artikel i Stockholms-Tidningen, att klubben borde gå in för s. k. ambulera utställningar. Dyliga utställningar äro givetvis förenade med rätt stora utgifter, varför det icke är så lätt för en relativt liten klubb med låga medlemsavgifter att gå i land därmed. Styrelsen har emellertid beslutat att göra ett försök att avhålla en utställning i landsorten och då stannat för Bollnäs, som är en ganska central ort, varest många intresserade schäferhundägare äro bosatta. I Sundsvall finnes även en hel del personer med intresse för saken, och hoppas klubben att event. kunna förlägga en utställning dit vid ett kommande tillfälle.

Såsom domare kommer den kände kennelmannen Baron Carl-Leuhusen, Stockholm att fungera.

I samband med utställningen kommer föredrag, filmföreläsning och uppvisning med dressehundar att anordnas. Dessutom kommer en enklare instruktionskurs att arrangeras. Alla intresserade hundvänner i trakten av Bollnäs böra

MEDDELANDEN FRÅN TÄVLINGSKOMMITTÉN.

Tävlingskommittén, som börjat ordna för höstens tävlingar, framhåller önskvärdheten av att de personer, vilka ämna delta i klubbens spår- och rapporthundstävling söndagen den 26 instundande augusti anmäla detta till kommitténs ordf., Fotograf U. Friberg, telefon 40 49 32, när tävlingen kommer att avhållas endast under förutsättning att tillräckligt stort antal deltagare anmäla sig.

Angående skyddhundstävlingen söndagen den 2 sept. förtjänar påpekas, att densamma troligen kommer att förläggas till trakten av Märsta järnvägsstation, då i så fall abbone-rad buss kommer att avgå dit från Stockholm tävlingsdagens morgon.

begagna detta utomordentliga tillfälle till att förkovra sig i hundens skötsel och vård.

Schäferägare i södra och mellersta Sverige böra taga detta utmärkte tillfälle i akt för en semestertripp upp till det vackra Norrland. Biljettpriset 3d:je klass Stockholm—Bollnäs tur och retur är kronor 21:60. Anmälningsavgiften är satt så lågt som till kronor 5 för varje klass. Utställare måste vara medlem av Svenska Schäferhundklubben eller Svenska Spetshundklubben. Anmälan om deltagande sker till Svenska Schäferhundklubben, Postfack 36, Stockholm 20, eller till Bokhållare Viktor Persson, Box 31, Bollnäs, senast den 2 augusti 1934.

Hederspriser eller bidrag till sådana emottages med största tacksämhet, enär det är önskvärt att kunna utdela så många sådana som möjligt. Varje prisbelönt hund tilldelas klubbens diplom. Vidare blir varje sådan hund, som därtill är berättigad, gratis stambokförd i Svenska Kennelklubbens stambok, som är den enda erkända i Sverige.

Ovannämnda utställning kommer att arrangeras i förening med Svenska Spetshundklubben, som i höst troligen kommer att anordna en utställning i Östersund, då även Svenska Schäferhundklubben får nöjet att medverka. På detta sätt skulle klubben komma att anordna tvenne utställningar i Norrland under innevarande år.

Får Eder hund motion?

Cykelmotion är nyttigt för såväl ägare som hund

Köp cykeln hos **Axel Heggren**
Skånegatan 87 - Tel. 41 27 92

Kennel av Fenrisulven, ägare fru Olga Forsemann, Bromsten. På bilden synes från vänster Tor, Segerbos Tessan, Ray och Disa av Fenrisulven. I bakgrunden fröken Eleonora Forsemann. Tor av Fenrisulven erhöll å Svenska Kennelklubbens utställning i Stockholm 1934 1:sta pris i ungd.- och öppen klass. Ray och Disa till salu.

Prisdomarberättelse

Söndagen den 15 april 1934 hade Svenska Schäferhundklubben, genom sin avdelning i Södertälje å denna avdelnings vackra dressyrplats i en björkhage utanför staden, anordnat skyddshundtävling. Samling skedde kl. 8 fm.

Fullmäktig var Direktör Sven Rosengren. Domare: Ingeniör Birger Dahlin, Poliskommissarien Oskar Amundsson och undertecknad samt ordningsman och ledare Herr Axel Brandt.

Till tävlingen var 18 hundar anmälda, vilka samtliga, med undantag av en, inställde sig med respektive förare.

I segrarklassen

deltogo icke mindre än 11 stycken, nämligen: *Fjällvargens Kickan*, ägare och förare C. E. Sjögren, Stockholm, *Pampas av Barrsäter*, ägare fru Ruth Hasselgren, Stockholm, förare polisman Ernst Mårtensson, Norrköping, *Rinty*, ägare och förare Greta Rosell, Enköping, *Champion Greif*, ägare och förare Axel Hellgren, Stockholm, *Champion Morgan*, ägare och förare David Hjertkvist, Norrköping, *Roy*, ägare och förare Gottfrid Axner, Stockholm, *Champion Harras av Barrsäter*, ägare fru Dagny Thorén, Stockholm, förare Erik Sjögren, Aspudden, *Monahells-Kaj*, ägare och förare C. Nygren, Södertälje, *Ronda*, ägare och förare Sören Lagervall, Norrköping, *Varjamors-Pojk*, ägare och förare E. F. Andersson, Södertörns Villastad, och *Champion Buck*, ägare polisman E. Lövgren, förare fru L. Lövgren, Södertälje.

I öppen klass

Gretel, ägare och förare C. O. Fälton, Norrköping och *Scheik*, ägare och förare Ragnar Johansson, Norrköping.

I nybörjarklass

Champion Roy av Barrsäter, ägare och förare Axel Larsson, Stockholm, *Monahells-Roffe*, ägare och förare K. Å. Eriksson, Stockholm, *Sidar*, ägare polisman E. Lövgren, förare fru L. Lövgren, Södertälje och *Zariff*, ägare och förare E. Claesson, Stockholm.

Samtliga hundar voro i stort sett mycket bra, men svagheter förekommo hos en och annan i flera moment. Alla, med undantag av Monahells-Roffe, som icke bet vid skott, blevo godkända.

Svenska Schäferhundklubbens styrelse hade gjort ett bra

arrangemang vad spårningen beträffade, nämligen, att såväl domare som tävlande och spårläggare icke hade vetskap om vem som gått spåret för den eller den hunden eller vilken hund som skulle gå efter den och den spårläggaren. Jag vill framhålla att detta var mycket bra, ty någon mannamån kunde därigenom icke förekomma.

Vad spårningen vidare angår må några av de tävlande hundarna särskilt omnämnas. Som nr 1 var champion Morgan, som väl följde sitt spår utan någon som helst avvikelse vare sig i vinklar eller raksträckor. Även champion Buck var utmärkt bra. Champion Harras av Barrsäter hade oturen att få hela sitt spår förlagt å plöje, som, enligt å platsen erhållen upplysning, dagen förut gödslats med superfosfat och kali, vadan det är möjligt att avdunstningen från detta fastnade på näsans slemhinnor. Harras arbetade oerhört ihärdigt, utan påmaning från förarens sida, i hela 35 minuter innan han fick reda på det av spårläggaren utlagda föremålet. Alltså en mycket bra prestation. Champion Greif, som från många föregående tävlingar är känd såsom god och säker spårhund, missade denna gång helt och hållet.

Prislistan fick följande utseende:

Segrarklassen.

1:a pris	Champion Morgan	285 1/3
2:a »	Champion Harras av Barrsäter	283 2/3
3:dje »	Champion Buck	282 1/3
4:de »	Varjamors-Pojk	261 1/3
5:te »	Pampas av Barrsäter	247 2/3
6:te »	Champion Greif	245 1/3
7:de »	Monahells-Kaj	232 1/3
8:de »	Rinty	229 1/3
9:de »	Fjällvargen-Kickan	212 2/3
10:de »	Boy	211
11:te »	Ronda	184

Som av slutpoängen framgår, ligga topphundarna mycket nära varandra, vadan man kan säga, att de äro ganska jämn-goda.

Öppna klassen.

1:a pris	Gretel	223 1/3
2:a »	Scheik	188 2/3

Ungdomsklassen.

1:a pris	Champion Roy av Barrsäter	268
2:a »	Sidar	265 1/3
3:dje »	Zariff	234
4:de »	Monahells Roffe	165 1/3

Som synes uppnådde såväl champion Roy av Barrsäter som Sidar rätt höga poäng i sin klass, vadan dessa torde vara att räkna med i kommande tävlingar.

Jag ber härmed få framföra mina meddomares och mitt eget tack till alla tävlande för sportmannamässigt uppförande. Fru L. Lövgren, som hade två hundar att framföra, torde vara värd en särskild éloge härför.

Till ordningsmannen och tävlingsledaren Axel Brandt framföres ett varmt tack för hans lugna, mönstergilla uppträdande och hans väl genomtänkta tävlingsordning. Allt gick väl ihop under hela dagen. Brandt är väl känd för sina goda ledaregenskaper från många föregående tävlingar.

Vi rikta även vårt varma tack till herrskapet Rembring för charmant lunch i deras trevliga hem.

Ävenså tack till Södertäljeavdelningen för deras alltid visade gästvänlighet.

Till sist mitt tack till herrar meddomare Dahlin och Amundsson för trevligt och gott samarbete.

Stockholm i juni 1934.

Arvid Johansson.

FSSSH:s SKYDDSHUNDTÄVLING I NORRTORP.

Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden avhöll sin vårtävling med skyddshundar vid Norrtorp söndagen den 27 maj 1934. Tävligen, som med fart, kläm och beräkning leddes av jur. stud. Sven Hydén, var till alla delar lyckad. Nitton förare med hundar startade. Tre raser voro repr. nämligen: boxer, dobermannp. och schäfer. Den trevliga rottweilern lyste med sin frånvaro. Detta var skada, emedan det varit intressant att få se dessa hundar i konkurrens med de övriga raserna. De uppnådda resultaten voro ganska goda, och segrarna i de olika klasserna blevo schäfrar. En god boxer, Benno, fanns ock som väl har förutsättningar till topp-placeringar, om den blir tillräckligt genomarbetad.

Efter tävlingen, som avslutades i god tid, var en gemytlig klubbafon anordnad med diplom- och prisutdelning; därvid man konstaterade, att vinnarna i de olika klasserna blivit: i skl. champ. Gref, ökl. Vargen Excelsior och nybörjarkl. Jumbo av Barrsäter.

Sv. Kennelklubbens utställning

Svenska Kennelklubben avhöll sin stora vårutställning i Stockholm den 2—3 juni. Man konstaterade en rekordartad tillslutning. Cirka 800 djur av olika raser voro utställda. Först som sist vill jag nämna, att utställningen var en avgjord succé för arrangörerna, ity att allt var synnerligen väl ordnat. Vad som först mötte ens blick var den mängd av trevliga och hjälpsamma Röda Stjärn-systrar, som faktiskt voro allestädes närvarande och ordnade för sina skyddslingar. En nyhet på utställningsområdet var den alltid verkamma högtalaren, som lät höra sin »välljudande» stämma rörande allt som tänkas kunde från upphittade glasögon till gråtande små söta flickor, vilka tappat bort sina pappor. Fruarna Wollin och Strömberg arbetade bägge dagarna med liv och lust, älskvärda som alltid.

Inne i hundburarna funnos individer av de mest egendomliga typer, som protesterade högljutt över hela tillställningen. De till och med överröstade direktör Rosengrens välbekanta stämma, trots att han hade högtalaren till hjälp. Vilka av fyrfotingarna som bråkade mest, vill jag lämna därefter, men ett faktum är, att schäfrarna, som enligt D. N. skällde mest, voro de mest tystlåtna i hela församlingen.

Schäferägarna hava anledning att vara stolta efter utställningen, ty de skötte sig mönstergillt så gott som över hela linjen. Framförandet av hundarna i domarringen och utanför densamma skedde i regel utomordentligt, men ännu återstår en hel del ifråga om sportmannaanda. Den saknas tyvärr på många håll. Avundsjukan lyser här och var igenom. Det egna omdömet om hunden, tenderar fortfarande att här och var vilja gå utanpå domarens sakkunniga bedömning, men så får det inte vara. Kom ihåg detta! Nu vill jag inte på några villkor påstå, att endast schäferägare uppträda osportligt. Visst inte! Andra hundägare t. o. m. sådana av vilka man väntat sig nyktrare bedömande av en domares prestationer uppträdde snart sagt som de värsta agitatorer på ett s. k. folkmöte.

En liten ettrig, odresserad foxterrier begagnade tillfället att hugga en boxerägare i ena höften så att blodet flöt. Tänk, om det varit en schäfer — — —!

På söndagen var ordnad en trevlig uppvisning med dresserade hundar av raserna boxer, dobermannpinscher, rottweiler och schäfer. Där fick övriga hundägare en liten, men

allt för liten, inblick i huru man skall uppträda med en hund.

Utställningen avslutades med ett »strålände» regn och utdelning av hederspriser, med vilka en del hugnades i rikligt mått.

Till sist en liten hälsning till allas våran vän och schäferentusiast från andra sidan sundet, fru Lillie Wengel, Köpenhamn, som avverkade sin bedömning av de till fyrtiotalet uppgående schäfrarna på ett övertygande sätt och placerade de tävlande i följande ordning: Nicko av Corona, 1 pris u-, ö-, och skl, cert, hederspr, vandr.-pr. Roy Excelsior, 1 pris ökl. och 2 pris skl. Kraftenbergs Fajo, 1 pris ökl. och 3 pris skl. Nelltorp Pierre, 1 pris ökl. och 4 pris skl. Vargen Excelsior, 1 pris ökl. och 1 pris brukshundkl, hederspris. Monahells Roffe, 2 pris i ökl. och brukshundkl. Rinty, 3 pris i brukshundkl. Champion Monahells Dou-Dou, 1 pris ökl, 1 pris skl, hederspris, cert. Lordy Excelsior, 1 pris ökl. och 2 pris skl. Alpåsens Bonny, 1 pris ökl. och 3 pris skl. Thullis, 1 pris ökl. och 4 pris skl. Varga, 1 pris ökl. och 2 pris brukshundkl.

Uppfödareklass, Kennel Excelsior, 1 pris och hederspris. Avelsklass, Lord v. Wittenberge, 1 pris och hederspris.

S. S—d.

FORTSÄTTNINGSKURS.

Styrelsen har bestämt, att en fortsättningskurs skall anordnas för hundar, som genomgått klubbens appelldressyrkurser och som önskas utbildade till brukshundar. Kursen kommer att anordnas endast under förutsättning att tillräckligt många hundar anmälas. Avgiften utgör kronor 25:— för 10 lektioner. Ledare Herr Axel Brandt. Anmälan om deltagande sker till klubbens sekreterare — helst skriftligen.

Nytta av hundförsäkring.

Skandinaviska Kreatursförsäkringsbolaget har under maj månad utbetalat följande ersättningar för försäkrade hundar till:

Herr Olof Olsson, Långede, Långbacka, Delsbo, kr. 50:—, för hunden Kula, död på gr. lunginfl. 1/5—34;
Stadskamrer Helge Wiklund, Söderhamn, kr. 160:—, för hunden Trygg, död på gr. valpsjuka 17/4;
Lantbr. S. P. Larsson, Diared 2, Slättåkra, kr. 50:—, för hunden Dixi, överkörd av bil 7/3;
Fru Ebba Möller, Tjustorp 27, Smedtorp, kr. 170:—, för hunden Hassan, överkörd av bil 19/2;
Skogvaktare Carl Gustafsson, Lindesnäs, Näs, kr. 40:—, för hunden Puck, försträckning av akillesenan 29/11—33;
Hunddressör Ivan Andersen, Kjell Gunnerstorp, Malmö, kr. 450:—, för hunden Rassla, död på gr. lunginfl. 24/3;
Folkskollärare Rolf Eriksson, Mattisudden, Jokkmokk, kr. 100:—, för hunden Black Harras, död på gr. valpsjuka 14/4;
Fröken Ellen Carlson, Hörnviken, Tidholm, kr. 100:—, för hunden Tussi, död på gr. valpsjuka 18/4.

Försäkra Eder hund i

Skandinaviska Kreatursförsäkringsbolaget

Årspremie pr 100 kronors försäkringssumma:

t. o. m. 200	210—400	410—600	610 o. däröver
7.50	8.50	10.00	12.00

Värde pr djur:

För jakthundar samt för hundar under 1 års ålder utgår en tilläggspremie av Kr. 2:— pr 100 och år. (För jakthund, tillhörig medlem av Kennelklubben, utgår tilläggspremien enbart Kr. 1:— pr 100).

Boy, 413 FF, äg. Målarmästare G. Axné, Stockholm, efter invägningen vid draghundstävlingen i Sollefteå, förare sergent Murén. Boy erövrade vid FSSSH:s skyddshundtävling i Norrtorp den 27 maj 1934 3:e pris i segrarklass.

Prisdomarberättelse över skyddshundstävling i Stockholm

Den stora skyddshundstävlingen, som Svenska Schäferhundklubben varje vår avhåller, ägde rum söndagen den 13 maj vid Vårby, i närheten av Fittja. Vädret var i stort sett gynnsamt, lite kallt, men som väl var kom intet regn, om man bortser från en liten skur just, när tävlingen var avslutad. Hundarnas arbete var gott, och förarna hade en god disciplin på sina resp. hundar. I spårning misslyckades dock över halva antalet. För segrarklasshundarna voro spåren särdeles svåra, då de till sin första del voro utlagda på nyplöjda torra åkrar. I det följande kommer jag av bristande utrymmesskal endast att omnämna resp. hundars svagheter.

Tävlingen var mycket väl anordnad och leddes med vän och säker hand av herr A. Brandt och för tävlingsfunktionärerna var väl sorjt med en utmärkt lunch, av vilken fru Sjögren hade all heder.

Tävlingsfullmäktig var kamrer H. Pettersson och som domare fungerade överkonstapel S. A. Johansson, polisman E. Stohm och undertecknad.

Antalet tävlande hundar var 18, därav i segrarklass 10, i öppen klass 3 och i nybörjarklass 5. Under tävlingens gång avstodo 2 tävlande, då deras hundar icke uppnådde de för godkännande fastställda fordringarna i spårning och saktövning.

Segrarklass:

Champion Greif, ägare och förare herr Axel Hellgren, Stockholm.

Något långsam i apportionering. Trampade i vid häckhoppet. Klätterhoppet över planket bör ske raskare. Bet stillastående figuranten vid slagfasthetsmomentet samt vid bevakning av

densamma. Två påsläpp vid spårningen, varvid hunden flera gånger måste uppmanas att spåra.

1:sta pris 264 $\frac{2}{3}$ poäng, Kristian Silow's Vandringspris och hederspris.

Champion Morgan, ägare och förare herr D. Hjertqvist, Norrköping.

Långsam i sättande och läggande. Skällande på kommando var svagt. Trampade i vid häckhoppet. Vägrade vid återhopp över plank. Vid spårningen användes tre påsläpp, varvid det sista lyckades. Vattenarbetet lyckades icke bra, då Morgan hade svårt att upptäcka apporten.

2:dra pris 262 poäng. Hederspris.

Champion Harras av Barsäter, ägare fru D. Torén, Stockholm, förare herr E. Sjögren, Aspudden.

Gick något efter i linförighet och fritt vid sidan. Långsam i sättande och läggande. Satte sig långsamt vid apportioneringen. Stötte vid häckhoppet. Satte sig långsamt efter plankhoppet. Sprang ifrån figuranten vid ståndskallet på densamma. Släppte först efter kommando vid överfallet. Bet den stillastående figuranten vid slagfastheten. Bet väl mycket vid bevakning av figuranten. Tre påsläpp vid spårningen, varvid det sista lyckades.

3:dje pris. 259 poäng. Hederspris.

Vargamors Pojk, ägare och förare herr G. F. Andersson, Stockholm.

Långsam i sättande, läggande och apportionering. Stötte vid häckhoppet. Navsade under transport av figuranten. Bevakning av figuranten verkade icke övertygande. Spårningen misslyckades. Vid detta moment verkade hunden trött. Efter tredje påsläppet lade han sig att vila vid slutet av spåret.

4:de pris. 257 poäng. Specialpris.

Barrabas av Fjällsten, ägare och förare herr S. Sund, Stockholm.

Satte sig slarvigt vid linförighet och fritt vid sidan. Något långsam i läggande. Svagt skall i gående och språngmarsch. Väl ivrig vid transport av figuranten. Släppte ej den stillastående figuranten vid slagfastheten. Bet väl lamt vid bevakning av figuranten. Misslyckades vid spårningen, där tre försök gjordes. Barrabas lyckades icke reda ut spåret på den första delen av detsamma, som gick över en plöjd åker.

5:te pris. 255 $\frac{1}{3}$ poäng. Specialpris.

Champion Dufeké Mäster, ägare och förare herr E. Mårtensson, Norrköping.

Gick som vanligt framåt vid sättande. Väl långsam vid läggande. Svagt skall vid sättande. Skällde icke vid gående och språngmarsch. Stötte vid häckhoppet. Skällde vid transport av figuranten före överfallet. Släppte icke den stillastående figuranten vid slagfastheten. Bet den stillastående figuranten vid bevakningen. Misslyckades vid spårningen. Spårade bra, men fann icke apporten.

6:te pris. 247 poäng.

Fjällvargens Kickan, ägare och förare herr K. E. Sjögren, Stockholm.

Något långsam i linförighet, sättande och läggande. Gick något efter i fritt vid sidan. Bättre fart önskvärd vid apportioneringen. För lite energi vid uppsökande av figuranten. Mera kraft vid bevakning av figuranten önskvärd. Misslyckades i spårningen. Tre påsläpp, varvid Kickan en gång gick ut hela spåret.

7:de pris. 246 $\frac{1}{3}$ poäng.

Rapita Rutsch, ägare och förare fru A. Svensson, Stockholm.

Långsam i sättande och läggande. Skällde icke i gående och språngmarsch. Gick upp från platsliggande. Stötte vid

häckhoppet. Slarvade i hopp över planket. Efter ståndskalet sprang Rutsch föraren till mötes. Bättre fasthet vid slagfasthetsmomentet är önskvärd. Misslyckades i spårning och vattenarbete. Vid spårningen gick Rutsch ut hela spåret vid alla tre påsläppen, men fann ej apporten.

8:de pris. 200 $\frac{2}{3}$ poäng.

Rinby, ägare och förare fröken G. Rosell, Enköping.

Satte sig slarvigt vid linförighet. Gick efter vid fritt vid sidan. Misslyckades i platsliggande. Långsam vid apportering. Tuggar på apporten. Stötte vid häckhoppet. Sprang ifrån figuranten vid ståndskalet. Bet figuranten vid transporten. Bet svagt vid bevakning av figuranten. Misslyckades i spårning och vattenarbete.

9:de pris. 181 $\frac{1}{3}$ poäng.

Öppen klass:

Sidar, ägare och förare herr E. Lövgren, Södertälje.

Uppsökande av figurant lyckades mindre väl. Ståndskalet var svagt. Större kraft önskvärd vid överfallet under transporten av figuranten. Misslyckades i spårning. Gick ut endast ca 100 meter. Vid vattenarbetet måste upprepade kommandon givas.

1:sta pris. 234 $\frac{1}{3}$ poäng. Hederspris.

Zariff, ägare och förare herr E. Claesson, Stockholm.

Satte sig långsamt i linförighet och fritt vid sidan. Var även långsam i sättande och läggande. Raskare fart i återgången vid apportering. Tvekade i återhoppet på plank. Dålig fart vid uppsökande av figuranten. Bättre kraft vid överfallet under transporten önskvärd. Bevakade figuranten dåligt; följde endast efter honom och skällde. Slarvade vid saktstövningen, beroende på bristande appell. Var för ivrig vid spårningen. Lyckades efter andra påsläppet. Vid vattenarbetet drack Zariff först, innan han gick ut i vattnet, var efter upprepade kommandon måste givas.

2:dra pris. 205 $\frac{2}{3}$ poäng. Specialpris.

Varga, förare herr A. Veinar, Stockholm.

Satte sig långsamt i linförighet. Gick långt efter i fritt vid sidan och satte sig för långt från föraren. Vid sättande gick Varga fram till föraren och satte sig. Långsam vid läggande. Skallet bestod i morrande och upprepade kommandoord måste givas. Vid planket stod föraren alldeles för nära planket, varför hoppet blev mindre bra. Bättre fart önskas vid uppsökande av figuranten. Ståndskalet var svagt. Vid transport av figuranten gick Varga på fel sida av denna. Överfallet från figuranten borde avvärijts kraftigare. Bättre kraft vid slagfasthetsmomentet. Svag i återkallning. Misslyckade i bevakning av figuranten och spårning, där Varga hade alldeles för hård fart.

3:dje pris. 167 poäng.

Nyborjarklass:

Vargens Excelsior, ägare och förare herr U. Friberg, Stockholm.

Gick efter vid fritt vid sidan, varvid föraren upprepade kommandoordet. Skällandet var svagt. Bättre fart vid apportering önskvärd. Skällde vid transport av figuranten och var väl ivrig. Försvaret vid överfallet bör vara kraftigare. Bet vid bevakningen den stillastående figuranten. Vid saktstövningen bör hunden dirigeras bättre. Var ovillig att föra apporten upp på land vid vattenarbetet.

1:sta pris. 253 $\frac{1}{3}$ poäng. Fru Maja Hedström's Vandringspris och hederspris.

Ruff, ägare och förare herr D. Olsson, Stockholm.

Gick efter vid linförighet samt vid språngmarsch vid fritt vid sidan. Dåligt skall vid gående. Långsam vid apportering. Stötte vid häckhoppet. Dålig stövning vid uppsökande av fi-

guranten och för liten fart. Ovillig vid återkallande från figuranten. Fann endast ett föremål vid saktstövningen och tuggade på apporten. Två påsläpp vid spårning. Många kommandoord vid vattenarbetet, där han även tuggade på apporten.

2:dra pris. 198 $\frac{2}{3}$ poäng. Specialpris.

Centa, ägare och förare herr E. Carlsson, Stockholm.

Något efter vid fritt vid sidan. Långsam vid sättande och läggande, varvid Centa verkade skygg. Stötte vid häckhoppet. Föraren stod för långt från planket vid plankhoppet. Dålig stövning vid uppsökande av figuranten. Skällde ej vid ståndskalet. Bet ej vid ställande av flyende figurant. Ovillig i återkallande. Misslyckades i bevakning. Svag i skottfasthet. Två påsläpp vid spårning, varvid Centa stövade mycket. Släppte apporten vid vattenarbetet.

3:dje pris. 180 $\frac{1}{3}$ poäng. Specialpris.

Monabells Roff, ägare och förare herr K. Å. Eriksson.

Något efter vid fritt vid sidan. Långsam i läggande. Misslyckades i skall. Långsam i apportering. Stötte vid häckhoppet. Vid klätterhoppet över plank stod föraren för långt från planket. Hunden visade intet intresse för figuranten vid framkomsten till densamma och avgav intet skall. Skydds- och bevakningsarbetet verkade mest lek. Försvaret vid överfallet var svagt ävenså var ställandet av den flyende figuranten mycket lamt. Hade intet begrepp om bevakning av figuranten. Mycket svag i skottfasthet. Avstod från vattenarbete.

4:de pris. 152 $\frac{1}{3}$ poäng.

Stockholm den 25 juni 1934.

Birger Dablin.

Kennelnotiser

Nelltorps Dorrit, 14 FF, äg. Fröken Julia Andersson, Gröndal, födde den 18 maj 8 valpar, 4 + 4 e. *Lord vom Wittenberge*, 415 FF, äg. Henry Elbling, Stockholm.

Tanja av Barrsäter, 143 GG, äg. Herr Lorentz Johansson, Södertälje, födde den 8 maj 6 valpar, 5 + 1, varav 5 pålagts, e. *champ. Buck*, 293 AA, äg. Polisman E. Lövgren, Södertälje.

Valpar 3 + 1 grå, 2 + 0 svart med grå, f. den 9/6 1934 eft. *Wargo (Rudi)* 881 GG skyddsh. (Lord v. Wittenberge S. Z. 390992 — Trössan 168 DD). 1:a pris ökl, 2:a pris brukshundkl, 4:de pris segrarkl, hederspr. Nord. Schäferhundutst. Sthlm 1933 (Roesebeck).

u. *Varga* 446 DD skyddsh. (Hedens Vargen 134 AA — Molly 443 DD), 1:a pris ökl, 4:de pris brukshundkl, 1:a pris uppfödarekl, hederspris Nord. Schäferhundutst. Sthlm 1933 (Roesebeck) samt 1:a pris uppfödarekl, hederspris S. K. K. Sthlm 1934 (L. Wengel).

Valparna lämnas endast till bruks-, utställnings- och avelsintresserade personer. *Pris kr. 150: — pr. st. vid 8—10 veckors ålder.*

Varga nedärver i hög grad sin felfria exteriör såväl som sina utmärkta bruksegenskaper, och är hon den avelstik, som på senare år bevisligen lämnat bästa avkomma ifråga om såväl bruks- som utställningsdjur. Kritik å båda föräldr. samt tidigare avkomma bl. a. i nr 3 d. tidskr. 1933 sid. 56—59 (Roesebeck).

Hänv. till äg. Frk. S. Wolter, Grevg. 45, Sthlm, tel. 60 93 57.

KENNEL EXCELSIOR.

(Annons)

Imp. Cilla av Lilliengaard, SZ 430484, äg. Fru Lisa Philipson, Viggbyholm, födde den 29 april 11 valpar, 8 + 3, varav 9 pålagts, därav 4 med amma, e. *imp. Lord vom Wittenberge*, SZ 390992, äg. Herr Henry Elbling, Stockholm.

Monabell's Tussan, 1511 GG, äg. Herr D. Svensson, Kennel Ramona, Stockholm, födde den 9 juni 10 valpar, 4 + 6, e. *champ. Segerbos Graff*, 346 BB, äg. Herr Henry Elbling, Stockholm.

Vargamors Rozzi, 426 FF, äg. Fru Anna Wallin, Märsta, Kennel Vargamors, födde den 27 maj 1934 6 valpar, 2 + 4, e. *Lord vom Wittenberge*, SZ 390992, äg. Herr Henry Elbling, Stockholm.

Bissell's Keton har försålts till docent Westin, Djursholm. (Bissell's Kennel, äg. O. Rasmussen.)

Diana von Welfenstolz, SZ 344717, äg. Herr Henry Elbling, Stockholm, har den 16 juni 1934 försålts till Herr Johan Arvid Johansson, Stockholm.

Valpar fallna e. *Boy*, 413 FF, äg. Herr G. Axner, Stockholm, u. *Sankta Nella II av Orléans*, äg. Herr Elis Ek, Stockholm, ha försålts: 1 hanh., Reipass, till Syssloman N. Sjunnesson, Stockholm, 1 hanh., Pojken, till Banktjänsteman C. Östman, Stuvsta, och 1 tik, Zita, till Civilingeniör Engström, Stockholm.

Dessi, äg. S. Friberg, Aspudden, parades den 4 maj 1934 med *Boy*, 413 FF, äg. Herr Gottfrid Axner, Stockholm.

Trössan, 168 DD, äg. Fanjunkare Walfrid Crona, Torsås, födde den 27 maj 6 valpar, 4 + 2, e. *Lord vom Wittenberge*, 415 FF, äg. Herr Henry Elbling, Stockholm.

Från Torsheims Kennel, äg. Fru Lisa Philipson, Viggbyholm, har försålts en hanvalp, Torsheims Losse, till herr Bengt Brembeck, Shelleftehamn.

Champ. Dixi av Barrsäter, 306 DD, äg. Fru D. Torén, Stockholm, födde den 18 april 6 valpar, 3 + 3, e. *champ. Greif*, 849 CC, äg. Köpman Axel Hellgren, Stockholm.

Kraftenbergs Laila, 1287 GG, äg. Schaktmästare Roland Modig, Katrineholm, födde den 29 april 11 valpar, 4 + 7, varav 8 pålagts, e. *champ. Dufeke-Mäster*, 407 DD, äg. Polisman Ernst Mårtensson, Norrköping.

Tassa, 1508 GG, äg. Kapellmästare Nils Quist, Boo, födde den 6 april 7 valpar, 4 + 3, e. *Lord vom Wittenberge*, 415 FF, äg. Herr Henry Elbling, Stockholm. Samtliga valpar försålts till Polisman Alfr. Andersson, Enskede (Kennel av Janabo).

Årets utställningar och tävlingar (bruksprov).

Den	12/8	utställning i Bollnäs.
»	26/8	spår- och rapporthundstävling i Stockholm.
»	2/9	skyddshundtävling i Stockholm.
»	8—9/9	utställning i Stockholm.
»	30/9	skyddshundtävling i Göteborg.
»	7/10	skyddshundtävling i Norrköping.
»	4/11	skyddshundtävling i Södertälje.

Verka för ett livligt deltagande i såväl utställningar som bruksprov.

Såsom prisdomare vid Svenska Schäferhundklubbens utställning i Stockholm den 8 och 9 sept. kommer D:r Rassow, Tyskland, att fungera. D:r Rassow är en av Tysklands skickligaste schäferdomare, varför det bör vara av intresse för schäferhundägare att få sina hundar bedömda av denne auktoritet.

Från *Kennel Parma*, äg. Herr Emil Björklund, har försålts följande valpar e. *Ruff*, 28 HH, äg. David Olsson, Stockholm, u. *Sankta Nella av Parma*, 1552 FF. *Sylva av Parma* till Fröken E. Karlsson, Stockholm. *Tonny av Parma* till Herr H. Lundin, Stockholm. *Tjabo av Parma* till Herr D. Olsson, Stockholm. *Ray av Parma* till Herr Sjögren, Sundbyberg. *Troy av Parma* till Fröken S. Blomberg, Enskede. *Nalle av Parma* stannar i Kenneln.

UNGHUNDSBEDÖMNINGEN

Roligt var det att se 15 st. hundar möta upp vid bedömningen den 12 april 1934. Kanske ändå roligare, att genomsnittet på de uppvisade hundarna var så gott med några, som vi få hoppas, blivande utställningsstjärnor i täten. Unghundsbedömningen blir ju alltid något problematisk, då så unga hundar ju alltid kunna utvecklas till det bättre eller sämre och har ju delvis till mission att gallra ut de fullständigt otypiska hundarna. Glädjande nog visa nedanstående protokoll, att ej så många sådana exemplar förekomma.

Utz (Guard). 9 mån. Betyg: God. Ägare: Kammar skrivare H. Holmberg. Trevlig hund, lagom stor. Lugnt temperament. Något spenslig benstomme. Vinklarna för raka bak. Bröstet i knappaste laget. Goda tänder.

Garm af Fenrisulven. 12 mån. Betyg: God. Ägare: Stadsgeodet E. Lanberg. God hund, men för kvadratisk. Vägvinande rörelser. Lugn karaktär och god benstomme. För raka vinklar fram, bättre bak. Utvecklat bröst. Felfria tänder.

Boy af Gläntan. 13 mån. Betyg: Godkänd. Ägare: Herr Anton B. Johansson. Dåliga rörelser på grund av att hunden är överbyggd och vinklarna fel. Hjulbent fram. Svankrygg. God karaktär och bröst jämte bett.

Tor af Fenrisulven. 12 mån. Betyg: Utmärkt god. Ägare: Fru Olga Forseman. Kraftig unghund med god benbyggnad. Gör ett mycket bra helhetsintryck. Något kohasig men med vägvinnande steg. Fast rygg och bra bett. Lugn.

Hej. 8 mån. Betyg: Godkänd. Ägare: Inspektör A. Eriks-son. Utvecklad hund och något nervös. Klen benstomme. Uppdraget njurparti, vägvinnande steg.

Ilse af Gläntan. 19 mån. Betyg: God. Ägare: Herr Karl Pettersson. Ännu för spinkig. Skygg. Bra bett. Goda proportioner. Frambenen bättre än bakbenen. Gott bröst.

Nelltorps Lord. 10 mån. Betyg: God. Ägare: Herr B. Gustafsson. Hunden gör ett för lätt intryck, delvis genom en för gracil benstomme. Rörelserna acceptabla, bättre fram än bak. Skygg. Svag rygg.

Dux. 11 mån. Betyg: Utmärkt god. En mycket typisk och vacker hund, lik sin fader. Något skygg. Goda rörelser och kraftig benstomme. Njurpartiet något uppdraget. Adelt helhetsintryck.

Nelltorps Nellie. 11 mån. Betyg: God. Ägare: Fröken Julia Andersson. Bra storlek. Något skygg. Vägvinande bra rörelser, men för raka vinklar. Smalt bröst. En aning överbett.

Nelltorps Tarras. 16 mån. Betyg: Godkänd. Ägare: Fröken Julia Andersson. Omodern typ med bra rörelser trots de korta benen. Oädelt huvud (grisögon). Något svankrygg. Bettet bra. För kompakt benstomme. God karaktär.

Rutmarsborg Lox. 18 mån. Betyg: Godkänd med tvekan. Ägare: Herr E. Gullbranson. Kvadratisk hund med för klen benstomme för storleken. Vinthundsliknande huvud. Dåliga

rörelser genom raka vinklar. Kort bröst. Svansen för högt ansatt. Anfrätta tänder. Lugn.

Vargamors Rasso. 12 mån. Betyg: God. Ågare: Herr G. Haglund, Upsala. Något för stor hund, som därtill även är kvadratisk. I trav stöter den med bakbenen. Framvinklarna bättre. Något svankrygg. God benstomme. God karaktär.

Vanja. 14 mån. Betyg: Godkänd. Ågare: G. Isaksson. God karaktär. Svag benstomme och för högt ansatt svans. Bättre vinklar fram än bak. Kohasig och för långa tassar.

Lady. 14 mån. Betyg: Ej godkänd. Liten hund av blandras.

Toy af Gläntan. 12 mån. Betyg: Godkänd med tvekan. Alldeles för hög hund. Överbett. Lugn karaktär. Dåliga rörelser och vinklar. Överbyggd. För högt ansatt svans.

H. Scholander.

FÖRSLAG TILL ÖPPEN BEDÖMNING VID HUNDSPORTTÄVLINGAR.

Den som någon tid deltagit i hundsporttävlingar har icke kunnat undgå att lägga märke till den stora hemlighetsfullhet som råder beträffande domarnas uppskattning av hundarnas arbetsprestationer under en tävling. Hundarnas placering bliva som bekant icke tillkännagivna förrän flera timmar efter det en tävling avslutats. Att detta förhållande verkar irriterande på förarna torde icke vara svårt att förstå. För intresserade, som komma tillstådes för att åse tävlingar och som i regel icke besitta tillräckliga kunskaper i hunddressyr för att någorlunda kunna bedöma hundarnas arbete, blir behållningen och nöjet avsevärt minskat, emedan de icke få tillfälle till jämförelser mellan hundarnas prestationer och det betyg hundarna av domarna erhålla vid utförandet av olika tävlingsmoment. Då det inom ett flertal sportgrenar, där poängbedömning tillämpas, numera införts s. k. öppen bedömning vill jag härmed föreslå Svenska Schäferhundklubben att vid en kommande skyddshundstävling, åtminstone på försök, tillämpa öppen bedömning. Något av följande alternativ kunde kanske tillämpas.

Alternativ 1.

De nuvarande domarprotokollen göras om till småhäften så att spår- och sakstövning komma på ett häfte, apellövningsgarna på ett, skydds- och bevakningsövningarna på ett samt vattenarbete på ett. Protokollen föras i dubbla exemplar och

när en grupp = häfte genomgått avskiljes det ena exemplaret, vilket genom fullmäktiges försorg anslås å därför avsedd plats.

Alternativ 2.

Varje domare erhåller vid tävlingens början siffrorna 0—6, vilka skola vara tillräckligt stora för att kunna avläsas av tävlande och publik. Efter varje mom. som utförts, hava domarna att på tillsägelse av domarnas ordförande visa den siffra de förut antecknat i sitt protokoll.

Väl organiserade på detta sätt anordnade tävlingar skulle troligen bliva publikdragande varigenom den arrangerande föreningen, genom att upptaga avgift till tävlingsplatsen, skulle kunna stärka sin ekonomi.

Reformator.

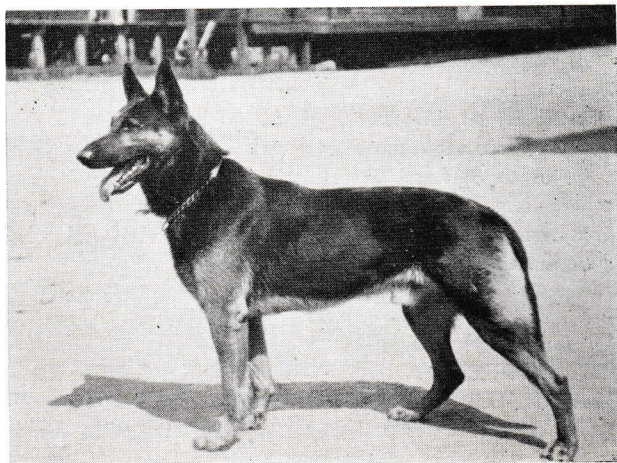
BESTÄMMELSER ANGÄENDE SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS FÖRAREDIPLOM.

- 1) Svenska Schäferhundklubben utdelar diplom åt förare av hund, vilket diplom avser att utgöra ett bevis på vederbörandes kunnsighet att rätt handhava och sköta en hund.
- 2) Förarediplom kan erövas vid av Svenska Schäferhundklubben anordnad officiell brukshundstävling i öppen- eller segrarklass av medlem med hund, som han äger och själv dresseerat.
- 3) Anmälan om deltagande i tävlan i och för erhållande av förarediplom skall ske till tävlingsledningen senast omedelbart före tävlingens början.
- 4) Aspirant på förarediplom skall icke blott själv med sin hund deltaga i tävlan, utan också undergå muntligt förhör i prövningsordning och dithörande detaljer.
- 5) Prisdomarne skola gemensamt besluta om diplomets utdelning och skall deras ordförande lämna skriftlig uppgift härom till fullmäktige omedelbart efter tävlingens slut.
- 6) Register över utdelat diplom skall av klubben föras.
- 7) Diplomet skall undertecknas av klubbens ordförande, sekreterare och prisdomarnes ordförande.
- 8) Tillerkänt förarediplom skall lösas mot en avgift av 5 kronor.
- 9) Erkänd prisdomare äger rätt att mot lösen erhålla diplommet utan genomgående av här ovan fastställda prov.

På vakt i natten.

Av Svenska Kennelklubben och Svenska Schäferhundklubben godkända avelshundarna

Champ. Segerbos Graff,

SKKS 346 BB.

och

imp. Lord vom Wittenberge,

SKKS 415 FF, SZ 390992,

stå till avelstjänst för lämpliga tikar. Hänvändelse till Herr Henry Elbling, Götgatan 44, Stockholm, tel. 41 80 65. Avkomlingar efter Lord v. W. hava under innevarande år erövrat de förnämsta utmärkelser å såväl utställningar som bruksprov.

KENNEL SEGERBO

Uppföder och försäljer absolut förstklassiga valpar av bruks-
hundsraserna Schäfer, Boxer och Rottweiler. Dessutom finnas
sällskapshundar av olika raser. Kenneln förfogar över utmärkta
rastgårdar, varför hundarna uppfödas under de mest gynnsam-
ma förhållanden.

Högaktningsfullt
Alfr. Andersson.

Nytt Schäferblod

har tillförts Sverige genom imp. Lord vom Wittenberge, 415 FF, SZ 390 992 och imp. Cilla af Lilliengaard, 1379 HH, SZ 430484 Dessa hundar tillhöra Tysklands f.n. mest efterfrågade blod. Deras första valpkull föddes den 9 april d. å.

Fru Lisa Philipsson

Viggbyholm. Tel. 252.

TORSHEIMS KENNEL

Hundens

röst

Jag vill ha bröd,
halsband, koppel,
boll, tvål, cham-
poneringspulver,
kam, borste samt
korg med dyna.

Husbondens

röst

Då gå vi genast
till

Götgatan 18

M. U. Lind & Co.

Eft.

Tel. 433418, 430374

Dressyrkoppel, Apportböckar

Hundskor

Nyhet

Vita Kalk

RESTAURANT

Bacchi Wapen

Järntorgsgatan 61, Stockholm

God mat.

Billiga priser.

Restauranten är en av Stockholms äldsta och den enda, som bibehållit sitt ursprungliga utseende.

Stamlocus för hundvänner.

TILL SALU.

Högädra schäfervalpar fallna e. imp. Lord vom Wittenberge, SZ 390992, SKKS 415 FF, u. Vargamors Rozzi, 426 FF, födda den 27 maj 1934.

Hänvändelse till Fru Anna Wallin, Valsta gård, Märsta. Tel. Märsta 4.

Svenska Schäferhundklubbens red. och expedition, Ringvägen 110, 4 tr., tel. 43 61 13. Postadress, postf. 36, Sthlm 20.

Pris Kr. 1: 25